

4. АМКУ рекомендує супермаркетам знизити ціни на молокопродукти. Від 15. 11. 2010. / Новини Полтавщини. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.poltavanews.com.ua/news/economics/amku-rekomenduyue-supermarke-tam-zniziti-cini-na-molokoproducti.aspx>.

5. Середня закупівельна ціна на молоко в країнах ЄС / MILKUA. Інформаційно-аналітичний портал про молоко і молочне скотарство. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.milkua.info/index.php?action=eu&id=127>.

6. Хто встановлює правила гри на молочному ринку? / Волинь. Незалежна громадсько – політична газета. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.volyn.com.ua/?rub=2&article=0&arch=433>.

7. Скопенко Н.С. Сучасний стан та тенденції розвитку молочної галузі України / Н.С. Скопенко, А.О. Бовкун. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.ipdo.kiev.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=259.

8. Лозовик Д.Б. Сучасний стан та перспективи розвитку молочного ринку України / Д.Б. Лозовик // Ефективна економіка : електронне наукове фахове видання. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.economy.nayka.com.ua/index.php?operation=1&iid=588>.

Карачына Н.П., Филатова Л.С. Исследование несовершенной конкуренции на рынке молочной промышленности

Проведено исследование рынка молочной промышленности в условиях несовершенной конкуренции. В ходе анализа было выявлено, что рынок молочной промышленности на данном этапе развития относится к рыночной структуре несовершенной конкуренции – олигополии.

Ключевые слова: молочная промышленность, несовершенная конкуренция.

Karachyna N.P., Filatova L.S. Research of the imperfect competition on the market of milk industry

In this article, research of dairy industry market in conditions of imperfect competition is conducted. During the analysis it was found that the market of milk industry at this stage of development, refers to the market structure of imperfect competition – oligopoly.

Keywords: dairy, imperfect competition.

УДК 336.71 Здобувач Р.П. Качур¹ – Львівська комерційна академія

ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ ЯК ОСНОВА АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Обґрунтовано особливості формування фінансових ресурсів та їх використання для активізації інвестиційних процесів у національній економіці. Розглянуто структуру активів вітчизняної банківської системи та динаміку інвестицій в основний капітал за джерелами інвестування.

Ключові слова: фінансові ресурси, активізація інвестиційних процесів, національна економіка, структура активів, банківська система, інвестиції, основний капітал, кредити, суб'єкти підприємництва.

Вступ. Важливою складовою банківських ресурсів є фінансові ресурси, а саме: залишки коштів на поточних рахунках суб'єктів підприємництва, організацій та установ, фізичних осіб, а також депозитні вкладення українських громадян.

Банківські фінансові ресурси – це грошові кошти, що є у розпорядженні банківської установи. Виходячи із цього визначення, можна стверджувати, що до фінансових ресурсів належать усі грошові фонди, а також та частина грошових коштів, яку використовує банківська установа для інвестиційних ці-

лей. Основними складовими фінансових ресурсів банківської установи, на відміну від підприємницьких структур, є позичені кошти, тобто залучені кошти, які становлять майже 90 % від загального обсягу капіталу банку.

Отже, питання формування та проблема залучення коштів у банківську систему є дуже важливою і актуальною та має загальнодержавне значення. Зважаючи на це, в умовах сьогодення у суспільстві закономірно утверджується розуміння того, що основну роль у фінансуванні активних операцій відіграють такі джерела грошових ресурсів, як депозитні ресурси банків. Це потенційно важливе інвестиційне джерело для банківської системи.

Банківські фінансові ресурси – це основа основ діяльності будь-якої банківської установи, оскільки процеси формування фінансових ресурсів і надання позик перебувають у досить тісному взаємозв'язку. А тому розуміння економічного змісту фінансових ресурсів банку, значення проблем, пов'язаних із їх ефективним формуванням та доцільним використанням, є надзвичайно важливим, особливо для українських банківських установ.

Важливо зазначити, що нашим вітчизняним банкам надзвичайно важко вирішувати проблеми щодо капіталізації свого банку зокрема, та капіталізації всієї банківської системи, тому що існує низка істотних проблем у цих питаннях, а саме:

- вітчизняна банківська система досить молода і на сьогодні ще не має істотного та значного досвіду;
- національна економіка перебуває у стадії трансформації;
- політична ситуація в країні постійно змінюється;
- національна економіка розвивається досить повільними темпами і істотно залежна від інших країн;
- імпорт істотно перевищує експорт;
- українські громадяни проявляють низький рівень платоспроможності, хоча володіють досить значними ресурсами, зокрема й валютними ресурсами.

В умовах командно-адміністративної системи перед банківськими установами не існувало проблеми щодо формування своїх ресурсів, все відбувалося централізовано, а тому не було необхідності досліджувати цю тему, яка на сьогодні є дуже важливою та актуальною, оскільки для ефективного функціонування банку потрібні значні обсяги фінансових ресурсів.

Актуальність досліджуваної проблеми полягає ще й у тому, що однією з головних функцій банківської системи є раціональний розподіл фінансових ресурсів, які акумулюються шляхом залучення тимчасово вільних коштів та спрямування їх у кредитно-інвестиційний процес. Проте без достатньої ресурсної бази банківські установи не мають можливості у відповідних обсягах реалізовувати потужні інвестиційні проекти, але й здійснювати кредитування поточних потреб фізичних та юридичних осіб. Необхідною умовою досягнення банківською системою визначених цілей є залучення істотних ресурсів, зокрема депозитних, як у національній, так і в іноземній валюті.

Проблема формування фінансових ресурсів банків була і залишається актуальною на цей час і потребує подальшого її вдосконалення, шляхом вирішення низки неврегульованих питань, до яких передусім можна віднести питання щодо зміцнення довіри населення як важливого інструменту для підви-

¹ Наук. керівник: проф. В.І. Слейко, д-р екон. наук

щення ролі вкладення грошових коштів у вітчизняну банківську систему, цим самим забезпечуючи її відповідними фінансовими ресурсами.

Важливо зазначити, що українська економічна наука, останніми роками, приділяє особливу увагу визначенню ролі заощаджень населення в економічному розвитку національного господарства і, зокрема, проблемі залучення цих заощаджень у банківську систему. Ця проблема відобразилась не тільки у практиці, але й у наукових дослідженнях та багатьох публікаціях вчених-економістів, таких як М.Д. Алексеєнка, О.І. Барановського, З.Г. Ватаманюка, Н.В. Дорофєєвої, В.М. Геєця, В.І. Єлейка, Б.Є. Кваснюка, О.М. Ковалюка, В.С. Марцина, А.М. Мороза, С.М. Панчишина, Є.М. Романіва, М.І. Саврука, Т.С. Смовженко, Ф.М. Турка та ін.

Метою цієї роботи є: дослідження теоретичних аспектів і розроблення практичних рекомендацій щодо формування банківськими установами фінансових ресурсів і використання їх в інвестиційних цілях; аналіз тенденцій змін у структурі формування банками ресурсної бази та шляхи їх ефективного вкладення у розвиток національної економіки.

Виклад основного матеріалу. Основним в інвестиційному процесі є формування фінансових ресурсів, від обсягів яких залежить якість реалізації важливих і досить дорогих і вартісних інвестиційних проектів, термінів впровадження та окупності, а також досягнення очікуваної ефективності. Як показує вітчизняний та зарубіжний досвід, навіть великим інвесторам – компаніям, підприємствам, корпораціям – не вистачає власних грошових коштів для фінансування, як вже зазначалось вище, потужних і важливих у національному аспекті проектів, а тому такі інвестори намагаються залучати для фінансування стратегічних і перспективних інвестиційних проектів зовнішні фінансові ресурси. З метою отримання максимального доходу інвестор орієнтується на власний капітал і старається залучати якомога більші обсяги інвестиційних ресурсів із традиційних і нетрадиційних джерел фінансування і вибудувати таку структуру залученого капіталу, щоб досягти найменшого інвестиційного ризику. Зазвичай, вартість залученого капіталу коливається в межах процентних ставок, які діють на кредитному ринку.

Водночас, кредитори та фінансові посередники (інвестиційні та страхові компанії, недержавні пенсійні фонди, кредитні спілки тощо) прагнуть розмістити свої вільні кошти якомога дорожче, при цьому мати безперечну гарантію їх повернення і з відповідним відсотком. Джерелами фінансування інвестиційних проектів, залежно від кон'юнктури інвестиційного ринку та їх учасників, можуть бути як внутрішні (власні кошти суб'єктів господарювання), так і зовнішні (вітчизняні та іноземні) (рис. 1).

Найбільш вагомими за обсягами є такі фінансові ресурси:

- внутрішні: прибуток від операційної діяльності, амортизаційні відрахування; акціонерний капітал; пайові внески юридичних та фізичних осіб; виторг від продажу ліквідних активів тощо;
- зовнішні:
 - а) вітчизняні: довгострокові банківські кредити; кошти від приватизації; вкладення у цінні папери; державні субсидії; кошти небанківських установ та інші;

- б) іноземні: прямі іноземні інвестиції; фінансова допомога (гранти); кредити іноземних банків та різного роду фондів; позички міжнародних організацій тощо.

Рис. 1. Джерела фінансування інвестицій (склав автор на основі аналізу наукових публікацій [1, с. 46-63; 8, с. 24-29; 9, с. 122])

За даними Держкомстату України, за рахунок власних коштів підприємств та організацій інвестується від 59,0 до 66,0 % від загального обсягу інвестицій; близько 7,0 % – за рахунок коштів Державного бюджету; більше 4,0 % – за рахунок місцевих бюджетів; і від 3,0 до 5,0 % – за рахунок коштів іноземних інвесторів; близько 4,0 % – за рахунок коштів населення; близько 8,0 % коштів – за рахунок індивідуального житлового будівництва та будівництва власних квартир; більше 15,0 % – за рахунок кредитів банків та інших позик; решта, трохи більше 3,0 % – за рахунок інших джерел фінансування [10, с. 201] (табл. 1).

Табл. 1. Інвестиції за джерелами фінансування у 2005-2009 рр. [10, с. 201]

Показник	Роки									
	2005		2006		2007		2008		2009	
	млн грн	%	млн грн	%	млн грн	%	млн грн	%	млн грн	%
Усього	111174	100,0	148972	100,0	222679	100,0	272074	100,0	192878	100,0
зокрема:										
коштів держбюджету	6846	6,1	9605	6,5	15077	6,8	15403	5,7	8361	4,3
коштів місцевих бюджетів	4685	4,2	6732	4,5	9370	4,2	12498	4,6	5914	3,1
власних коштів підприємств та організацій	66062	59,4	89136	59,8	130515	58,6	161277	59,3	127435	66,1
кошти банків та інших позик	15625	14,1	21257	14,3	33904	15,2	42981	15,8	25587	13,3
коштів іноземних інвесторів	5457	4,9	5094	3,4	7251	3,3	8087	3,0	8209	4,2
коштів населення на будівництво власних квартир	...	...	7019	4,7	9879	4,4	9495	3,4	4796	2,5
коштів населення на індивідуальне житлове будівництво	3091	2,8	5110	3,4	8549	3,8	11589	4,3	5502	2,8
інших джерел фінансування	9408	8,5	5019	3,4	8134	3,7	10744	3,9	7074	3,7

Примітка: До 2005 р. включно входило до складу інших джерел фінансування.

В умовах дефіциту державних інвестицій і бюджетних коштів вітчизняна банківська система відіграє вирішальну роль у фінансуванні загальнодержавних і регіональних соціально-економічних програм у розвитку національної економіки, підприємництва, особливо малого та середнього, впровадженню нових та прогресивних технологій, високоефективного обладнання та устаткування і підвищення конкурентоздатної та експортоспроможної продукції.

Сьогодні економічне зростання в Україні значною мірою залежить від ефективного та стабільного функціонування і розвитку банківських установ передусім від рівня їх капіталізації, обсягів здійснюваних активних операцій, кредитування реального сектора національної економіки. Значні фінансові ресурси, які так необхідні для розвитку як окремих галузей вітчизняної економіки, так і всього господарського комплексу країни, може і повинна сформувати банківська система. Так, за останні роки вітчизняна банківська система залучала депозити від 134,8 млрд грн до майже 500,0 млрд грн (табл. 2).

Табл. 2. Депозити, залучені депозитними корпораціями у 2005-2011 рр., млн. грн

Показник	Роки						
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011*
Усього	134754	185917	283875	359740	334953	416650	466042
зокрема: у національній валюті	87769	115102	192297	201835	173091	239302	271140
в іноземній валюті	46985	70814	91577	157905	161862	177348	194902

Примітка: *станом на кінець червня 2011 р.; Джерело: склав автор на основі [4, с. 106].

Варто зауважити, що до кінця 2007 р. обсяги залучених коштів на депозитні рахунки зростали в 1,53 раза, порівняно з 2006 р., а вже з 2008 р. почався спад, який був спричинений світовою фінансово-економічною кризою. Проте вже у 2010 р. поступово відновилася довіра до банківської системи та національної валюти, про що свідчить стабільний приріст депозитних коштів на рахунках у банках, насамперед у національній валюті [3, с. 22] (рис. 2).

У 2010 р. залишки коштів, залучених від резидентів, збільшилися на 24,4 % – до 416,6 млрд грн (рис. 2). При цьому темпи приросту депозитів у національній валюті (38,3 %) істотно перевищували темпи приросту депозитів в іноземній валюті (9,6 %). За строками залучення найбільше за рік зросли депозити строком від 1 року до 2 років (на 46,3 млрд грн, зокрема в національній валюті – 24,0 млрд грн). Депозити на вимогу збільшилися на 32,7 млрд грн, зокрема в національній валюті на 30,0 млрд грн. Приріст депозитів зі строком залучення більше 2 років становив 4,6 млрд грн, із них у національній валюті – 2,1 млрд грн, а в іноземній – 2,5 млрд грн.

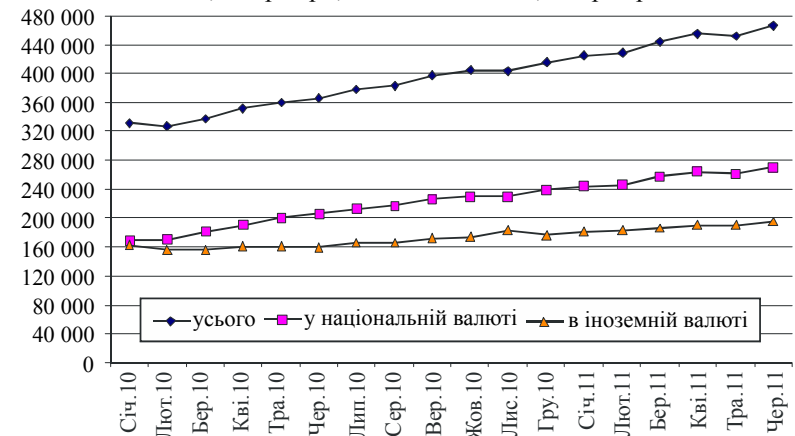

Рис. 2. Депозитні вкладення у банківську систему у 2010-2011 рр.

(склав автор на основі даних [4, с. 106])

Залишки за депозитами зі строком залучення до року скоротилися загалом на 1,8 млрд грн виключно за рахунок зменшення їх частки в іноземній валюті на 11, 9 млрд грн [3, с. 23-24]. Стабілізація ситуації на валютному ринку та підвищення економічної активності у грудні 2009 р. сприяли у 2010 р. активізації активних операцій банківських установ. Варто зазначити, що у 2004-2005 рр. вітчизняна банківська система функціонувала доволі стабільно, про що свідчать дані про темпи зростання обсягів активів (табл. 3), кредитного портфеля, залучених коштів та капіталу.

Табл. 3. Динаміка та структура активів банківської системи України за 2004-2011 рр., млн грн

Показник	Роки							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Активи	141497	223024	353086	619004	973332	1001626	1090248	118126
Темпи зростання %	34,07	57,6	58,3	75,3	57,2	2,9	8,9	8,35
Кредитний портфель	97197	156385	269688	485507	792354	747348	755030	792048
Темпи зростання %	32,35	60,89	72,45	80,0	63,2	-5,7	1,03	4,9
Залучені кошти	115927	188427	297613	529818	806823	765127	804363	872003
Темпи зростання %	32,7	62,5	57,9	78,0	52,3	-5,2	5,1	8,4
Балансовий капітал	18421	25451	42566	69578	119263	445175	137725	147816
Темпи зростання %	43,0	38,2	67,3	63,5	71,4	3,4	19,6	7,3

Джерело: розрахував автор на основі [5, с. 25, 6, с. 43; 7, с. 57].

Упродовж 2006-2008 рр. високими темпами зростали обсяги кредитів, наданих нефінансовим корпораціям, в інвестиційну діяльність. Так, у 2007 р. вони зросли у 1,97 рази, порівняно з попереднім роком, і становили 32 587,0 млн грн, а у 2008 р. збільшилися більш ніж у 2,0 рази, порівняно з 2007 р. і становили 66 263,0 млн грн. Щодо цих даних у 2008-2010 рр., то приріст кредитів за 2009 р. становив всього 4 523,0 млн грн, або 6,4 %, а у 2010 р. – всього 857,0 млн грн, або ж 1,2 %. На такий різкий спад обсягів кредитів, наданих у інвестиційну діяльність, істотно вплинула світова фінансово-економічна криза (рис. 3, 4).

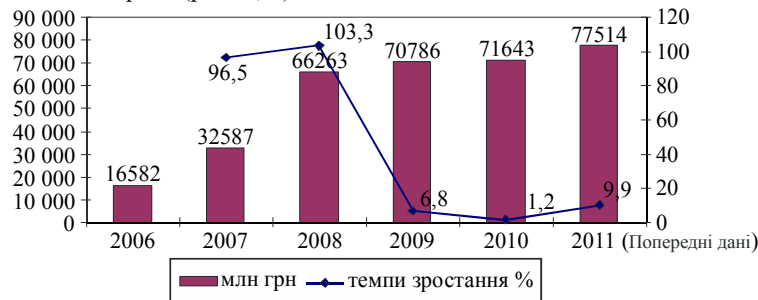

Рис. 3. Динаміка обсягів кредитів, наданих сектору нефінансових корпорацій в інвестиційну діяльність та темпи зростання у 2006-2011 рр. (розрахував автор на основі [4, с. 134])

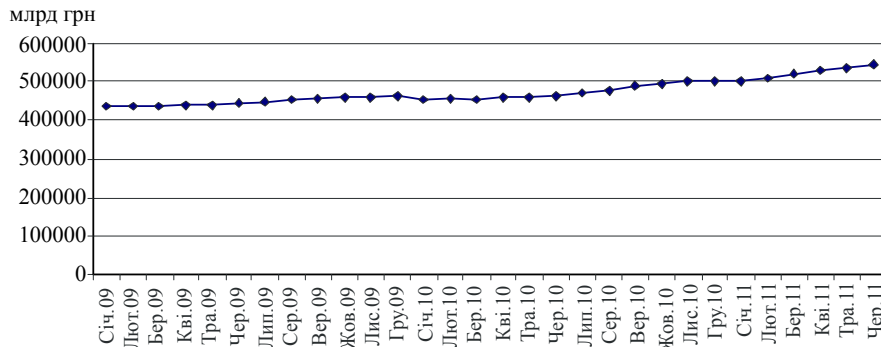

Рис. 4. Динаміка обсягів кредитів, наданих сектору нефінансових корпорацій в інвестиційну діяльність у 2009-2011 рр. (склав автор на основі [2, с. 120; 4, с. 122; 3, с. 134])

Проте кредити, надані сектору нефінансових корпорацій, залишилися найбільшою складовою у структурі кредитування і забезпечили основний приріст у 2010 р. Висхідна динаміка залишків за кредитами цим позичальникам спостерігалася протягом майже всього 2010 р. і за підсумками вони зросли на 38,7 млрд грн, або на 8,4 % (у 2009 р. – на 4,2 %). Насамперед така динаміка була зумовлена позитивними тенденціями розширення ресурсної бази банків, а також поліпшенням фінансового стану окремих підприємств. На кінець грудня заборгованість за кредитами нефінансовим корпораціям становила 500 961,0 млн грн (рис. 5).

Рис. 5. Кредити, надані нефінансовим корпораціям у 2005-2011 рр. (склав автор на основі [4, с. 132])

Основним джерелом збільшення кредитування було нарощування кредитів у національній валюті, заборгованість за якими зростала майже щомісяця і загалом за рік зросла на 39 022,0 млн грн, або на 14,4 %. Це істотно поліпшило структуру кредитів за видами валют: частка кредитів у національній валюті у загальному обсязі кредитування сектору нефінансових корпорацій підвищилася за рік із 58,8 до 62,1 % [3, с. 37]. Традиційно у структурі кредитів за цільовим використанням переважали кредити, надані у поточну діяльність. Частка цих кредитів у загальному обсязі залишків за кредитами, наданими сектору нефінансових корпорацій, унаслідок зменшення активізації кредитування інвестиційної діяльності, мала тенденцію до зростання (за рік – 2,1 %) [3, с. 38] (табл. 3).

Табл. 3. Кредити, надані нефінансовим корпораціям за цільовим спрямуванням у 2006-2011 рр.

Період	Усього	Зокрема					
		в поточну діяльність		на придбання, будівництво та реконструкцію нерухомості		в інвестиційну діяльність	
		усього	частка від загально-го обсягу	усього	частка від загально-го обсягу	усього	частка від загально-го обсягу
2006	160503	137516	85,7	6405	4,0	16582	10,3
2007	260476	217271	83,4	10618	4,1	32587	12,9
2008	443665	359140	81,0	18262	4,1	66263	14,9
2009	462215	373759	80,9	17670	3,8	70786	15,3
2010	500961	415706	83,0	13612	2,7	71643	14,3
2011	543500	453522	83,4	12465	2,3	77514	14,3

станом на кінець червня 2011 р.; Джерело: розраховано за даними [4, с. 135].

Як видно із табл. 3, кредити, що надаються у поточну діяльність, становлять понад 80,0 % від загального обсягу кредитів і вони практично, з року в рік змінюються від 80,9 до 85,7 %. Кредити в інвестиційну діяльність протягом останніх шести років становлять від 10,3 до 15,3 % від загального обсягу кредитів. А іпотечні кредити протягом 2006-2011 рр. мають досить значне коливання, залежності від загальної суми кредитів, особливо це спостерігало-

ся у 2010 р. Це можна пояснити впливом світової фінансово-економічної кризи, девальвацією національної валюти та тим, що основні обсяги іпотечних кредитів були видані у іноземній валюті і спричинили істотне зростання обсягів проблемних кредитів, які, починаючи з 2008 до 2010 р. становили від 1,31 до 11,4 % у кредитному портфелі.

Висновки. На основі проведеного дослідження можна зробити такі висновки:

- вітчизняній банківській системі необхідно постійно нарощувати власний капітал;
- з боку наглядових органів Національного банку потрібно істотно поліпшити контроль за діяльністю банківських установ, особливо у сфері надання іпотечних кредитів;
- з боку держави необхідно приділяти більше уваги капіталізації банківських установ і в разі невиконання цього параметра проводити їх злиття або ж приєднання до фінансово стабільних банків.

Література

1. Бондар М.І. Інвестиційна діяльність: методика та організація обліку і контролю : монографія / М.І. Бондар. – К. : Вид-во КНЕУ, 2008. – 256 с.
2. Бюлетень Національного банку України. Щомісячне аналітично-статистичне видання Національного банку України. – № 2/2010(203). – 198 с.
3. Бюлетень Національного банку України. Щомісячне аналітично-статистичне видання Національного банку України. – № 2/2011(215). – 199 с.
4. Бюлетень Національного банку України. Щомісячне аналітично-статистичне видання Національного банку України. – № 8/2011 (221). – 213 с.
5. Вісник Національного банку України. – № 2, лютий 2008. – С. 25.
6. Вісник Національного банку України. – № 2, лютий 2010. – С. 43.
7. Вісник Національного банку України. – № 8, серпень 2011. – С. 57.
8. Єфіменко Н.А. Формування інвестиційного потенціалу на підприємствах машинобудівного комплексу / Н.А. Єфіменко // Финансовые рынки и ценные бумаги. – 2007. – № 12. – С. 24-29.
9. Загородній А.Г. Фінансовий словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк, Т.С. Смовженко. – Вид. 4-те, [перероб. та доп.]. – К. : Т-во "Знання", КОО; Львів : Вид-во Львів. банк. ін-ту НБУ. – 566 с.
10. Статистичний щорічник України за 2009 рік // Держком. статистики України / за ред. О.Г. Осауленка / відпов. за вип. Н.П. Павленко. – К. : Державне підприємство "Інформаційно-аналітичне агентство", 2010. – 567 с.

Качур Р.П. Финансовые ресурсы банковских учреждений как основа активизации инвестиционных процессов

Обоснованы особенности формирования финансовых ресурсов и их использование для активизации инвестиционных процессов в национальной экономике. Раскрыта структура активов отечественной банковской системы и динамика инвестиций в основной капитал по источникам инвестирования.

Ключевые слова: финансовые ресурсы, активизация инвестиционных процессов, национальная экономика, структура активов, банковская система, инвестиции, основной капитал, кредиты, субъекты предпринимательства.

Kachur R.P. Financial resources foundation investment processes in the national economy

Substantiates the peculiarities of financial resources and their use for investment processes in the national economy. The structure of assets of the national banking system and the dynamics of investment in fixed capital by sources of investment.

Keywords: financial resources, investment processes, the national economy, the structure of assets, banking, investments, fixed assets, loans, business.

УДК 338.45:330.341.1:005

Аспір. А.В. Колодійчук –

Інститут регіональних досліджень НАН України

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ

Дано визначення поняття "інновації", наведено ознаки понять розвитку, інноваційного розвитку. Визначено сутність інновацій. Інновація виступає способом і стимулом, чинником економічного росту не тільки підприємництва, а й галузі та економіки країни загалом. Вона відіграє одну з ключових ролей у забезпеченні конкурентоспроможності національної економіки.

Ключові слова: розвиток, інновація, інноваційний розвиток, промислові підприємства, ресурси, фінансування.

Постановка проблеми. Сучасне бачення майбутнього України пов'язується з інтеграцією у світове господарство. Це потребує від національної економіки розробки такого механізму, за якого буде забезпечуватися не тільки входження у світовий ринок, але й довготерміновий розвиток суспільства. Поняття розвитку є одним з фундаментальних категорій філософії, які відображають людське існування.

На сучасному етапі реформування національної економіки одним з ключових завдань стратегії розвитку є переорієнтація у напрямі інноваційного розвитку. У Державній програмі розвитку промисловості України наголошено, що створення сучасного інтегрованого у світове виробництво промислового комплексу можливе на підставі реалізації інноваційної моделі розвитку промисловості.

Реалії розвитку промисловості доводять, що інновації поки що не стали домінуючими. Більшість галузей промисловості розвиваються на старій технологічній базі, що унеможливило виробництво конкурентоспроможної продукції, реалізацію інноваційного шляху розвитку. Низький рівень фінансування у сфері інновацій, незрілість фінансових систем і ринкових ситуацій, недостатність власних коштів у промислових підприємств, гальмують інноваційний розвиток промисловості України. Поступове зростання економіки потребує розроблення інноваційної стратегії розвитку промислового виробництва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми інноваційного розвитку промислових підприємств висвітлено в наукових працях таких відомих зарубіжних вчених, як: І. Ансофф, П. Друкер, Д. Кліланд, М. Портер, Р. Річард, Б. Санто, Й. Шумпеттер. Значна кількість досліджень вітчизняних учених також присвячена проблемам інноваційного розвитку підприємств. Це – О. Амоша, Ю. Бажал, А. Гальчинський, В. Геєць, М. Кизим, С. Ілляшенко, М. Крупка, І. Лукинов, М. Туган-Барановський.

Однак питання щодо організаційного моделювання інноваційного розвитку, обґрунтування відповідних організаційних структур управління інноваційним розвитком залишилися поза увагою і тому потребують подальшого дослідження.

Виклад основного матеріалу. Інноваційний розвиток як економічна категорія – це комплексне поняття, яке складається з двох категорій, що ма-